

# РЕШЕНИЕ

№ 34588

гр. София, 22.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в**  
публично заседание на 01.10.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Весела Цанкова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4266** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Луук Престиж“ ООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх. А, ап.3, представлявано от управителя В. М., чрез адв. Б. П., САК, със съдебен адрес [населено място], район „Л.“, [улица], ет. 2, ап. 5 /АД „Саздов и Петров“/ срещу Ревизионен акт № Р-22221024002114 – 091 – 001/21.11.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 137/06.02.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения по ЗДДС на жалбоподателя, главница и лихви за данъчни периоди м. 06.2019 г., м. 01.2021г., м. 02.2021 г. и м. 03. 2023 г. Задълженията по ЗДДС са в резултат от допълнително начислен данък по чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС в размер общо на 8636.72 лева главница и съответните лихви.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че органите по приходите неправилно са приели, че получателите са данъчно незадължени лица, съответно мястото на изпълнение на доставките на услуги по спорните фактури следва да се определи по чл. 21, ал. 1 от ЗДДС, а не по чл. 21, ал.2 от ЗДДС, както е приел жалбоподателя. В хода на съдебното производство доводите се поддържа от адв. П.. Представени са писмени бележки. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., редовно уведомен, не се явява и не се представлява в съдебното производство. Не представя становище по

подадената жалба.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р – 222210224002114 – 020 – 001/29.04.2024 г., издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП – С. , оправомощена със Заповед № РД – 01 – 849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С. е възложено извършване на ревизия на „Луук Престиж“ ООД за установяване на задължения по ЗДДС и по ЗКПО за различни данъчни периоди от 2019 г., 2021 г. и 2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р – 2222 10224002114 – 092 – 001/25.10.2024 г. Срещу ревизионния доклад не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Ревизията приключва с Ревизионен акт Ревизионен акт № Р -22221024002114 – 091 – 001/21.11.2024 г., издаден от К. Г. М., орган, възложител на ревизията и И. Р. Н., ръководител на ревизията.

При обжалване по административен ред ревизионният акт е потвърден с Решение № 137/06.02.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП– С..

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, описани в констативната част на ревизионния доклад. Изискани са доказателства от задълженото лице, както и такива от трети лица. Извършени са насрещни проверки на доставчиците. Събрани са данни от информационната система на НАП.

По отношение на доставките на услуги, за които са издадени фактури на румънското дружество Plata CF CTR / на физическото лице С. К. М./ и на италианските дружества BBS SRLS и PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C органите по приходите са приели, че изброените доставки на услуги са към данъчно незадължени лица, жалбоподателят не е определил правилно мястото им на изпълнение, съобразно правилата на чл.21, ал.1 от ЗДДС, поради което на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл.82, ал. 1 от ЗДДС с ревизионния акт е доначислен ДДС в съответния период на възникване на данъчното събитие.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка.

Дадени са указания на жалбоподателя, че следва да ангажира доказателства във връзка с твърденията си в жалбата.

Представени са и са приети по делото: извлечение от президентски указ №633/1972 г. – Република Италия относно учредяване и уреждане на ДДС; извлечение от сайт на Министерство на икономиката и финансите с указания относно включването в системата VIES; извлечение от сайта на Агенция по приходите за BBS SRLS и PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C, видно от които, PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C е регистрирано по ДДС от 13.07.2005 г., а BBS SRLS е регистрирано по ДДС от 07.06.2019 г. Към датата на издаване на фактурите и двете дружества имат активен идентификационен номер по ДДС. Представен е и договор, сключен между „Луук Престиж“ ООД и дружеството MRS, Румъния, представлявано от К. – М. С..

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от К. Г. М., орган, възложил ревизията и И. Р. Н., ръководител на ревизията. Заповедта за възлагане на ревизията и заповедта за изменение и допълнение на заповедта за възлагане на ревизията са издадени от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП – С. , оправомощена със Заповед № РД – 01 – 849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С.. Настоящата инстанция счита, че ревизионният акт е валиден. Същият е издаден от възложителя на ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП – С. и от ръководителя на ревизията, вписан в ЗВР № Р – 222210224002114 – 020 – 001/29.04.2024 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити.

Не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения и такива не могат да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Основание за частичната отмяна на ревизионния акт е неправилното приложение на материалния закон.

По отношение на доставките към италианското дружество BBS SRLS, Италия са издадени две фактури - № [ЕГН]/02.01.2021 г. и №[ЕГН]/09.02.2021 г. Предметът на доставките по фактурите са услуги, не се спори, че услугите са реално осъществени. Фактурите са включени в СД и дневника за продажби за съответния период. Жалбоподателят не е начислил ДДС, като е приел, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. Органите по приходите са извършили справка в системата VIES, в която получателят на доставките е регистриран на 10.02.2021 г. По причина, че са приели, че BBS SRLS Италия е данъчно незадължено лице, са приложили чл. 21, ал.1 от ЗДДС. Предвид мястото на изпълнение на доставките, определено по реда на чл. 21, ал.1 от ЗДДС са начислили ДДС на жалбоподателя. В хода на съдебното производство са представени доказателства, че дружеството е регистрирано и задължено лице за ДДС от 07.06.2019 г.

По същия начин са формирани и задължения по ЗДДС за „Луук Престиж“ООД и по издадената фактура № [ЕГН]/01.03.2023 г. към PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C, Италия. Предметът на доставката по фактурата са рекламни услуги, не се спори, че услугите са реално осъществени. Фактурата е включена в СД и дневника за продажби за съответния период. Жалбоподателят не е начислил ДДС, като е приел, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. Органите по приходите са извършили справка в системата VIES и са установили, че получателят не е вписан в системата VIES. По причина, че са приели, че PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C, Италия е данъчно незадължено лице, са приложили чл. 21, ал.1 от ЗДДС. Предвид мястото на изпълнение на доставките, определено по реда на чл. 21, ал.1 от ЗДДС са начислили ДДС на жалбоподателя. В хода на съдебното производство са представени доказателства, че дружеството е регистрирано и задължено лице за ДДС от 13.07.2005 г.

Допълнителен ДДС е начислен и във връзка с издадена от „Луук Престиж“ ООД фактура № [ЕГН]/13.06.2019 г., която съгласно дадени писмени обяснения от жалбоподателя в хода на ревизионното производство, след отстраняване на техническа грешка е издадена на физическото лице С. К. М., плащането по фактурата е извършено от същото физическо лице. Органите по приходите са приели, че физическото лице е данъчно незадължено лице и са

начислили ДДС, предвид определяне на мястото на изпълнение на доставките по реда на чл. 21, ал.1 от ЗДДС.

Основният спорен въпрос се отнася до статута на получателите по процесните доставки, извършени от „Луук Престиж“ ООД – дали са данъчно задължени лица или са данъчно незадължени лица, с оглед определянето на мястото на изпълнението на доставките на услугите, съобразно нормата на чл. 21 от ЗДДС.

Съгласно чл. 21, ал.1 от ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят от постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на доставчика. Съгласно чл. 21, ал.2 от ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

В случая, видно от доказателствата, събрани в хода на съдебното производство, получателите PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C, Италия и BBS SRLS Италия са данъчно задължени лица, имат валидни ДДС номера към датата на извършване на доставките. Действително, BBS SRLS Италия е регистриран в системата VIES на по-късна дата, а PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C, Италия не е регистриран.

Налице е разлика между регистрацията за извършване на вътреобщностни сделки и статут на данъчнозадължено за целите на ДДС лице. Съгласно чл. 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО данъчнозадължено лице означава всяко лице, което извършва независима икономическа дейност на някое място, без значение от целите и резултатите от тази дейност. Получателите на доставките са данъчнозадължени лица за дейността си на територията на Италия, което се потвърждава от справката от италианската данъчна администрация. Определението за данъчнозадължено лице, съдържащо се в чл. 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО, се отнася единствено за лицето, което извършва независима икономическа дейност, където и да е, независимо от целите и резултатите от тази дейност, без посоченото качество да се поставя в зависимост от това дали лицето притежава идентификационен номер по ДДС, при необходимост специфичен за реализацията на вътреобщностни операции, и дали посоченото лице е вписано в системата VIES. Освен това съгласно практиката на Съда на ЕС данъчнозадълженото лице действа в това си качество, когато извършва сделки в рамките на облагаемата си дейност (решение на Съда на ЕС от 9 февруари 2017 г., Euro Tyre BV, C-21/16, ECLI:EU:C:2012:592, т. 31). Така получателите по процесните фактури PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C, Италия и BBS SRLS Италия могат да бъдат еднозначно определени като данъчнозадължено лице по смисъла на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС за целите на определяне на мястото на изпълнение на доставката на услуги. Получаването на идентификационен номер по ДДС от получателя, който да е валиден за целите на осъществяване на вътреобщностни операции, и вписването му във системата VIES не са необходими условия за освобождаване от ДДС на извършена от установено в друга държава членка лице услуга, а са формални изисквания, които не могат да поставят под въпрос правото на

доставчика на освобождаване от ДДС, след като са изпълнени материалноправните условия за доставката. Неспазването на формално изискване може да доведе до загуба на правото на освобождаване от ДДС в две хипотези – ако данъчнозадълженото лице е участвало умишлено в данъчна измама, или ако нарушението на формално изискване възпрепятства предоставянето на сигурно доказателство, че са изпълнени материалноправните изисквания за освобождаването. В случая такива твърдения в ревизионния акт не са направени.

Ето защо, с оглед установеното качество данъчнозадължено лице на получателите на услугите PER SEMPERE SAS di Bocca E. & C, Италия и BBS SRLS Италия по процесните фактури, мястото на изпълнение на услугите е мястото, където тези получатели са установили независимата си икономическа дейност, поради което е неправилен изводът на органите по приходите, че не са изпълнени предпоставките за прилагането на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. Това налага отмяна на ревизионния акт в тази му част.

По отношение на получателя С. К. М. по фактура №[ЕГН]/13.06.2019 г., настоящата инстанция счита, че доставката е между „Луук Престиж“ ООД и това физическо лице, за което няма данни да е данъчно задължено лице в Румъния. Няма доказателства, че извършва независима икономическа дейност, че извършва сделки в рамките на облагаемата си дейност. По обясненията на жалбоподателя, дадени в хода на ревизионното производство, фактурата е издадена на физическото лице, което е и разпоредило плащането по банков път. Представеният в хода на съдебното производство договор няма достоверна дата, съдът счита, че е представен с цел изграждане на защитна теза в интерес на жалбоподателя и не доказва обективното развитие на процесното правоотношение. За получателя по фактура №[ЕГН]/13.06.2019 г., издадена от „Луук Престиж“ ООД няма доказателства, че е данъчно задължено лице в Румъния, съответно правилно мястото на изпълнение на доставката е определено по чл. 21, ал. 1 от ЗДДС и е начислен допълнително ДДС на жалбоподателя. В тази част ревизионният акт е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

При този изход на правния спор, на жалбоподателя се дължат разноски по делото и адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от жалбата в размер общо на 1349 лева. Воден от горното, съдът

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221024002114 – 091 – 001/21.11.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение №137/06.02.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. в частта на установените задължения по ЗДДС, главница и лихви за данъчни периоди м. 01. 2021 г., м. 02. 2021 г. и м. 03. 2023 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Луук Престиж“ ООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх. А, ап.3, представлявано от управителя В. М. срещу Ревизионен акт № Р-22221024002114 – 091 – 001/21.11.2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с Решение № 137/06.02.2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. в останалата част на установени задължения по ЗДДС, главница и лихви за данъчен период м. 06.2019г.

ОСЪЖДА НАП да заплати на „Луук Престиж“ ООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх. А, ап.3, представлявано от управителя В. М. разноски по делото в размер на 1349 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: